והא אמר רבי שמעון בתולה שלימה משמע. תימה לרעיל פריך למה לי לרבות הכוגרת והא אמר רבי מתיר בתולה לפילו מקלת בתולים [א] (משמע) משמע דאי הוה סבר בתולה שלימה לא הוה קשה לן מידי והשתא פריך ליפכא ותומר ר"י דהכא פריך הכי והאמר רבי שמעון בתולה שלימה משמע ולהכי מכשיר התם בכהן גדול בוגרת ואם כן למה לי הכא אליו לרבות בוגרת ולפ תומר בתולה מהתם ומשני טעמא דידיה נמי מהכא ואם תאמר מאחר דמרבינן הכא בוגרת למה לי יו"ד דבתוליה לעיל להכשיר בוגרת אילף מהכא ותאמר ר"י דצריך למכתב התם בתוליה ביו"ד משום דבעינן אחר לא אפשר למכתב יתור של בי"ת דבתוליה למדכם מיניה עד שיהו כל בתוליה קיימין למעוטי שלא כדרכה ומוכח עץ כדפריסית לעיל: **הא** אינה יודעת יקיימוה. לא היה לריך למידק הכי אלא הא טף אפי' יודעת יקיימו כו' אלא משום להקשות מסיפיה לכל אשה יודעת משמע לאיזה יודעת קיימו וטף נמי אפילו יודעת קיימו ובלידק קאי לטף אשר לא ידעו משמע הא אפי' ידעה הכוגו: **בראויה** ליבעל הכתוב מדבר. ויודעת אין היינו לאויה לדעת אין והא דכתיב אשה דמשמע דוקא גדולה היינו משום לדיקתו קראי ומתוך כך מוקמינן דבראויה ליבעל הכתוב מדבר דאי לא כתיב אשה אלא אין אפי' יודעת הוה אמינא דוקא גדולה היינו משום דבראויה ליבעל הכתוב מדבר דאי כתיב אשה אפי' יודעת הוה אמינא דוקא גמי טעם ויושבי אין אפי' יודעת ומשני דהכא בוגרת ובראויה ליבעל הכתוב מדבר ואי